

Nhìn Lại Thực Tế

Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Khải huyền 3:14–22; Khải huyền 4:9–11; Sáng thế Ký 2:7; Sáng thế Ký 3:8–10; Giê-rê-mi 31:3, 4; Giăng 15:1–11; Rô-ma 8:9–11.*

Câu Gốc: “Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta” (*Giăng 15:9*).

Bạn sẽ mô tả mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời ngày nay như thế nào? Mối quan hệ ấy có sống động và mạnh mẽ không? Bạn có dành thời gian đầu tư cho mối quan hệ này, tìm kiếm Lời được soi dẫn của Ngài, và trò chuyện với Ngài như một Người Bạn không? Nếu có, bạn dành bao nhiêu thời gian để làm điều đó?

Cũng vậy, bạn có được thôi thúc để chia sẻ với người khác về mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời, vì đó là mối quan hệ tuyệt diệu nhất trong đời sống bạn không? Hay trái lại, mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời đã phai nhạt theo thời gian? Vâng, nó vẫn còn đó, và thỉnh thoảng bạn cũng “ghé thăm,” nhưng thành thật mà nói, nó không còn mạnh mẽ như trước nữa. Hoặc, có lẽ, bạn đang ở đâu đó, ở lưng chừng—điều mà Kinh Thánh gọi là “hâm hẩm” (*Khải huyền 3:16*).

Bạn có bao giờ tự hỏi, thiên sứ có suy nghĩ vì sao chúng ta không sống trong sự tôn thờ Đấng Cứu Chuộc và Cứu Rỗi của mình, với tấm lòng đói khát và tâm trí khao khát được gần Đức Chúa Trời mỗi ngày không? Và, thật vậy, một mối quan hệ với Đức Chúa Trời thay đổi *mọi sự*—cả trong đời này lẫn trong cõi đời đời.

Tuần này, chúng ta cùng xem xét tình trạng hiện tại của mối quan hệ của mình với Đức Chúa Trời và lời khuyên của Kinh Thánh dành cho chúng ta là gì. Thật vậy, chúng ta không thể đi từ chỗ mình đang ở đến một nơi tốt hơn cho đến khi chúng ta thành thật kiểm điểm lại thực tế của chính mình và lắng nghe giải pháp mà Chúa Giê-su đưa ra.

Học bài học tuần này để chuẩn bị cho ngày 4 tháng 4.

Tình Trạng Của Chúng Ta

Bạn có bao giờ tự hỏi, Chúa Giê-su sẽ nói gì nếu Ngài mô tả mối quan hệ của bạn với Ngài ngay bây giờ không? Có lẽ Ngài sẽ nói rằng mối quan hệ ấy mạnh mẽ, hoặc rằng trước đây nó đã từng mạnh mẽ hơn. Bạn có bao giờ tự hỏi, Chúa Giê-su sẽ nói gì nếu Ngài mô tả dân sự của Ngài trong những ngày sau rốt này không? Trong Khải huyền 3:14–22, Chúa Giê-su thật sự đã mô tả về dân Ngài.

Ngài bắt đầu bằng cách tuyên bố rằng Ngài là “Đấng Làm Chứng Thành Tín Chân Thật, Đấng Làm Đầu Cội Rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời” (*Khải huyền 3:14*). Một nhân chứng thành tín và chân thật thì không nói dối, nhưng phán cách thẳng thắn và trung thực.

Đọc Khải huyền 3:14–17, đây là điều Chúa Giê-su mô tả tình trạng thuộc linh của dân sự Ngài ngày nay. Những câu Kinh Thánh này mô tả cá nhân bạn như thế nào?

Chúa Giê-su phán với chúng ta—từng Cơ Đốc nhân sống trong những ngày sau rốt—rằng Ngài biết chúng ta. Chúng ta không nóng cũng không lạnh, bởi vì, theo quan điểm của chúng ta, chúng ta không cần điều gì cả. Ngày tháng trôi qua, chúng ta dành một ít thời gian với Đức Chúa Trời đây đó, và chúng ta nghĩ như vậy là đủ. Nhưng không phải vậy. Trái lại, thật sự chúng ta cần Ngài rất nhiều hơn so với điều chúng ta nhận biết. Giá như chúng ta yêu và sống cho Chúa Giê-su hết lòng, hoặc không làm gì cả, thì đối với Đức Chúa Trời, điều đó còn tốt hơn là ở trong tình trạng hâm hãm.

Chúa Giê-su phán rằng Ngài sẽ nhả chúng ta ra khỏi miệng Ngài vì chúng ta “có vị” tẻ như chính chúng ta vậy. Nhưng Ngài vẫn chưa làm điều đó, và Ngài kêu gọi chúng ta phải đưa ra những quyết định dứt khoát ngay bây giờ.

Lời khuyên của Ngài dành cho chúng ta trong Khải huyền 3:18, 19 là gì?

Trong thời cổ đại, “mua” một vật gì có nghĩa là trao đổi hoặc đổi chác hàng hóa. Ở đây, Chúa Giê-su rộng rãi đưa ra một sự trao đổi: sự thờ ơ của chúng ta để lấy vàng của Ngài, áo trắng của Ngài, và thuốc xức mắt của Ngài. Ngài muốn làm cho chúng ta trở nên giàu có trong mắt Ngài; Ngài muốn mặc cho chúng ta bằng chiếc áo công bình trọn vẹn của Ngài; và Ngài muốn mở mắt chúng ta để thấy lẽ thật rằng một mối quan hệ “ở trong” Ngài sẽ thay đổi tuyệt đối mọi sự. Ngài ban cho chúng ta mọi điều chúng ta cần, bởi vì điều chúng ta cần thì chúng ta không thể tự cung ứng cho chính mình. Chỉ một mình Ngài có thể cung cấp, nếu chúng ta bằng lòng.

Nếu bạn thấy đau đớn khi nhìn vào chính mình và tình trạng thuộc linh của mình, thì hôm nay, trong những câu Kinh Thánh này bạn nhận được niềm hy vọng nào?

Quả Trách, Ăn Năn, Và Phần Thưởng

“Ta quả trách và sửa phạt những kẻ Ta yêu,” Chúa Giê-su phán với chúng ta trong Khải huyền 3:19. “Vậy hãy có lòng sốt sắng và ăn năn đi.” Không một ai trong chúng ta, dù chỉ một giây, có thể nói cách công bình rằng Chúa Giê-su không quan tâm đến chúng ta hoặc tương lai của chúng ta. Dễ dàng hơn biết bao nếu Chúa Giê-su từ bỏ nhân loại và không bước đi trên con đường đau đớn mà Ngài đã chọn trên đất này. Chính vì Ngài yêu chúng ta sâu đậm đến vậy nên Ngài quả trách chúng ta trong tình trạng hiện tại của mình. Ngài muốn một mối quan hệ mạnh mẽ hơn, sâu sắc hơn với chúng ta.

Ngài không thỏa lòng với thái độ nửa vời của chúng ta, với cách tiếp cận kiểu “khi nào cần thì tôi mới đến với Ngài.”

Trái lại, Chúa Giê-su quả trách chúng ta vì lợi ích của chính chúng ta. Ngài bảo chúng ta hãy ăn năn. Nhưng chúng ta không thể ăn năn trừ khi chúng ta nhận ra rằng có điều gì đó sai. Tuy nhiên, Ngài đã nói rõ điều gì sai nơi chúng ta: chúng ta tưởng mình giàu, nhưng thật ra chúng ta đang “khổ sở, khổ não, nghèo ngặt, đui mù, và lỏa lổ” (*Khải huyền 3:17*).

Hãy đọc Khải huyền 3:20. Chúng ta được hứa điều gì ở đây? Nhưng chúng ta phải làm gì để nhận lấy lời hứa ấy?

Câu Kinh Thánh này mô tả một bức tranh thật đẹp đẽ và tuyệt vời. Đức Chúa Trời của vũ trụ muốn ngồi xuống dùng bữa với bạn, với tôi. Ngài mong muốn sự tương giao hai chiều và cuộc trò chuyện thân mật trong bữa ăn ngon. Ngài muốn một mối quan hệ gần gũi, “ở trong” nhau, và Chúa Giê-su mời gọi chúng ta có mối quan hệ ấy với Ngài.

Chúa Giê-su đứng kiên nhẫn chờ đợi và gõ cửa tấm lòng bạn. Có lẽ bạn đã thấy những bức tranh như thế trong sách thiếu nhi—một Đấng Cứu Thế cao cả, đầy ân điển, đang gõ nhẹ nhàng. Ngài không xông vào và ép buộc bạn phải trò chuyện với Ngài. Ngài không áp đặt lên thời gian hay đời sống bạn rộn của bạn. Thời gian thì ngắn; vậy, nếu bạn nghe tiếng Ngài, hãy mở cửa. Ngài sẽ bước vào đời sống bạn.

Ấn dụ này cho thấy mối quan hệ mà Chúa Giê-su muốn có với từng người trong chúng ta. Nhưng một ngày kia, khi bạn gặp Chúa Giê-su mặt đối mặt, khi bạn quăng mào triều thiên mình dưới chân Ngài trong sự tôn thờ và ngợi khen cùng ngàn ngàn muôn muôn người khác trong sự thờ phượng Đấng Tạo Hóa (*Khải huyền 4:9–11; Khải huyền 5:11–14*), khi bạn nhìn lại những thử thách trên đất và thấy chúng trở nên mờ nhạt, không đáng kể—bạn nghĩ khi ấy bạn có bao giờ hối tiếc về thời gian bạn đã dành cho Chúa Giê-su trên đất không?

Ngay bây giờ, Chúa Giê-su đang gõ cửa. Ngài đang gọi. Nhưng bạn phải đưa ra sự lựa chọn có ý thức để mở lòng mình cho Ngài. Việc nhìn lên thập tự giá và suy nghĩ về ý nghĩa của nó có thể truyền cảm hứng cho bạn để đưa ra lựa chọn ấy như thế nào?

Tình Yêu Vĩnh Cửu

Sau khi mô tả tình trạng thờ ơ của chúng ta, Chúa Giê-su phán rằng đây là điều phải vượt qua. “Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngai Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên ngai của Ngài” (*Khải huyền 3:21*). Đối với một số người trong chúng ta, đây có thể là trận chiến lớn nhất mà chúng ta từng đối diện—chỉ đơn giản là nhận ra tình trạng yếu đuối, tự phụ của mình; chấp nhận sự quở trách của Chúa Giê-su; ăn năn; và nhận lấy chiếc áo công bình của Chúa Giê-su khoát trên chúng ta.

Điều thật lạ lùng là Chúa Giê-su hiểu tình trạng thờ ơ, hâm hẩm của chúng ta và đồng cảm với chúng ta (không phải là Chúa Giê-su đã từng hâm hẩm). Ngài phán, “Kẻ nào thắng... như chính Ta đã thắng” (*Khải huyền 3:21*). Bởi vì Ngài đã chết để cứu chúng ta, Chúa Giê-su đã thắng tội lỗi và hình phạt của nó. Ngài hiểu các cuộc chiến đấu với tội lỗi mà chúng ta đang đối diện và hứa sẽ giúp chúng ta.

Nhiều người trong Kinh Thánh đã đáp lại lời mời của Đức Chúa Trời để bước vào mối quan hệ giao ước với Ngài. Đây là câu chuyện hoặc chủ đề xuyên suốt của toàn bộ Kinh Thánh. Khi nhìn vào một số người trong số họ, chúng ta thấy Đức Chúa Trời đã tương tác khác nhau với họ trong những thời điểm khác nhau.

Những câu chuyện sau dạy chúng ta điều gì về cách Đức Chúa Trời tương tác với con người trong các hoàn cảnh khác nhau?

Sáng thế Ký 2:7; Sáng thế Ký 3:8–10 _____

Sáng thế Ký 5:24 _____

Sáng thế Ký 6:13 _____

Sáng thế Ký 12:1–4 _____

Xuất Ê-díp-tô Ký 34:29 _____

Dù Đức Chúa Trời trực tiếp bước đi với con cái Ngài hay chỉ phán dạy họ, lẽ thật là: Ngài luôn luôn ao ước được gần gũi loài người. Dù mỗi quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời hôm nay ra sao, Đức Chúa Trời muốn ở gần bạn. Chúng ta có thể đọc về ý tưởng này trong.

“Đức Giê-hô-va từ thuở xưa hiện ra cùng tôi và phán rằng: Phải, Ta đã lấy sự yêu thương đời đời mà yêu người; nên đã lấy sự nhân từ mà kéo người đến. Ta sẽ dựng lại người, thì người sẽ được dựng”.

Dù ngày của bạn đang bắt đầu hay đang kết thúc ngay lúc này, Đức Chúa Trời đang tìm kiếm bạn và chờ đợi, muốn kéo bạn đến gần Ngài hơn. Ngài muốn xây dựng—hoặc xây dựng lại—mối quan hệ của bạn với Ngài. Nếu điều đó không xảy ra, lỗi thuộc về phía bạn chứ không phải phía Ngài.

Những điều gì trong đời sống bạn ngay lúc này, nếu không vượt qua được, có thể và đang cản trở mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời?

Gắn Bó Mật Thiết

Các môn đồ theo Chúa Giê-su từ phòng cao xuống con đường bên dưới. Khi cùng nhau đi đến Ghết-sê-ma-nê, đó là một đêm quan trọng nhất trong lịch sử thế gian, có lẽ họ không nhận ra những lời cuối cùng của Chúa Giê-su nói với họ trong phòng cao thật sự sâu sắc đến mức nào.

Chúa Giê-su đã phán gì trong Giăng 15:1–11? Điều đó có ý nghĩa gì đối với chúng ta?

Những lời này, do chính Chúa Giê-su phán, cho thấy mối quan hệ mật thiết với Đức Chúa Trời là như thế nào. Hãy lưu ý từ được lặp lại, không chỉ hai lần mà đến mười lần: gắn bó mật thiết. Gắn bó mật thiết với Chúa Giê-su có nghĩa là sống trong sự liên kết với Ngài.

Khi đối diện với thập tự giá, Chúa Giê-su không chỉ nhấn mạnh tầm quan trọng lớn lao của việc ở trong Ngài, mà Ngài còn trình bày rõ ràng và đơn giản những phương diện thực tiễn của điều đó trong đời sống chúng ta.

Đó là: Chúa Giê-su là Gốc Nho, chúng ta là các nhánh. Kết quả của việc chúng ta ở trong Ngài (được nối kết với Ngài), là các nhánh của chúng ta sẽ sanh trái. Chúng ta không thể tự mình kết quả. Đôi khi chúng ta có vẻ như đang ở trong Ngài, nhưng bằng chứng sẽ bày tỏ qua việc không kết quả của chúng ta, và cuối cùng các nhánh sẽ khô héo. Nếu chúng ta héo tàn, Người Trồng Nho tốt cuộc sẽ cắt bỏ các nhánh ấy. Dù chúng ta có kết trái hay không, các nhánh cũng sẽ được tỉa sửa.

Đồng thời, tất cả chúng ta đều phải đối diện những thách thức và những khoảnh khắc đau đớn. Nếu chúng ta ở trong Ngài, những khoảnh khắc ấy sẽ kết quả nhiều hơn về lâu dài. Việc kết trái xác nhận chúng ta là ai: môn đồ của Ngài. Chúng ta kết trái để đem vinh hiển cho Ngài (không phải cho chính mình). Ở trong Chúa Giê-su có nghĩa là giữ các điều răn của Ngài, là sự phản chiếu bản tính tốt đẹp của Ngài—tình yêu thương vô vị kỷ. Ở trong Chúa Giê-su đem lại niềm vui lớn lao. Ở trong Chúa Giê-su có nghĩa là làm điều Ngài bảo chúng ta làm, như một sự đáp lại đối với Ngài. “Vì nầy là sự yêu mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng giữ điều răn Ngài. Điều răn của Ngài chẳng phải là nặng nề” (1 Giăng 5:3).

Nếu suy nghĩ kỹ, ở trong Chúa Giê-su là một trong những phương thuốc chống lại tình trạng Lao-đi-xê của chúng ta (*Khải huyền 3:20; Giăng 15:4*). Đó là bí quyết tuyệt vời cho một đời sống viên mãn và đầy ý nghĩa trên đất và trong cõi đời đời; tuy vậy, bằng cách nào đó, chúng ta rất dễ quên lời khuyên của Chúa Giê-su.

Cuối cùng, Chúa Giê-su phán với từng người trong chúng ta, “Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta” (*Giăng 15:9*). Tình yêu của Chúa Giê-su là sợi dây chắc chắn nhất kéo chúng ta đến với Ngài, và khi chúng ta biết tình yêu ấy, chúng ta sẽ được thôi thúc mạnh mẽ để đáp lại bằng tình yêu đối với Đức Chúa Trời và đối với tha nhân.

Gắn Liên Với Gốc Nho

Ở trong Đấng Christ đôi khi có thể khiến ta cảm thấy như là một trong những điều khó khăn nhất để thực hiện. Có thể ta biết đó là điều mình cần, nhưng dòng đời hối hả kéo ta vào dòng chảy của nó, và mọi sự dường như quá khó. Việc theo Đức Chúa Trời có thể tưởng như là gánh nặng lớn nhất, đặc biệt đối với những người bị ai đó thúc ép phải theo Chúa Giê-su. Loại tôn giáo ấy có thể trở thành gánh nặng vì nó chỉ xoay quanh các hình thức bên ngoài, thay vì những hành động xuất phát từ bên trong. Đức Chúa Trời không mong muốn điều gì hơn là có mối quan hệ đặt trên nền tảng yêu thương, chứ không chỉ là luật lệ; một mối quan hệ được chọn lựa (trong đó Ngài đã chọn bạn trước) dựa trên tình yêu và ý chí tự do.

Đôi khi chúng ta có thể chỉ nối kết một phần với Gốc Nho chứ không thật sự ở trong Ngài bằng toàn bộ tâm trí của mình. Chúng ta có thể đi nhà thờ, cầu nguyện, và làm điều mình biết là đúng, nhưng bên trong lại cảm thấy héo khô. Sự thật là: chúng ta không thể tự khiến mình ở trong Chúa Giê-su cũng như nhánh nho không thể tự gắn vào gốc nho. Đức Chúa Trời đã yêu chúng ta trước; Ngài đã chủ động trước. Sự đáp lại của chúng ta luôn luôn là phản ứng đối với điều Đức Chúa Trời đã làm trước cho chúng ta.

Nếu bạn quan sát cách một cây nho sống sót qua mùa đông, bạn sẽ học được một điều thật thú vị—các chồi trên cành bị khô lại và bị tách rời khỏi hệ thống tăng trưởng cho đến mùa xuân. Khi đất ấm lên, rễ hút nước, và nhựa sống chảy từ thân cây nho qua các chồi, rồi khởi động sự tăng trưởng. Nếu nhựa sống không chảy qua cây nho, sẽ không có sự tăng trưởng.

Nhựa sống trong cây nho giống như công việc của Đức Thánh Linh trong đời sống chúng ta. Chúng ta có thể giống như một nhánh đã chết, nhưng khi chúng ta chọn dành thời gian với Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh bước vào trong chúng ta như nhựa từ rễ, khiến chúng ta sống lại để bắt đầu tăng trưởng. Cũng như vậy, chúng ta cần đưa ra sự lựa chọn có ý thức để muốn ở trong Chúa Giê-su, chúng ta cũng phải cầu xin Đức Thánh Linh (nhựa sống) chảy vào đời sống mình.

Đọc Lu-ca 11:13 cùng với Giê-rê-mi 31:3, 1 Giăng 4:19, và Rô-ma 8:9–11. Sứ điệp thiết yếu dành cho chúng ta ở đây là gì?

Chính Đức Thánh Linh đem lại sự tăng trưởng và bảo đảm rằng chúng ta đang sống mạnh mẽ và được nối kết với Gốc Nho. Chúng ta cần cầu xin Đức Thánh Linh mỗi ngày, Đấng đang ở đây với chúng ta trên đất để:

- làm Đấng Yên Ủi (*Giăng 14:16–18*),
- bày tỏ Chúa Giê-su cho chúng ta (*Giăng 15:26*),
- cáo trách chúng ta về tội lỗi (*Giăng 16:7, 8*), và
- dẫn dắt chúng ta vào mọi lẽ thật (*Giăng 16:13*).

Hãy đọc lại bảng liệt kê trên. Mỗi khía cạnh trong công việc của Đức Thánh Linh có thể tác động đến mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời như thế nào?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Trước khi chúng ta được sinh ra, Đức Chúa Trời đã yêu thương chúng ta; Ngài có một kế hoạch để biết chúng ta và để chúng ta biết Ngài. Ngài tìm kiếm chúng ta như một Người Chăn hiền lành, và mời gọi chúng ta ở trong Chúa mỗi ngày. Chúng ta chỉ cần chọn đáp lại Ngài, rồi đối sự khốn cùng và tình trạng Lao-đi-xê của mình để lấy những món quà tốt lành của Ngài (*xem Khải huyền 3:18, 19*).

Giống như sự tăng trưởng từ từ của những nhánh nho, mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời có thể tăng trưởng chậm chạp, hoặc có thể phát triển mạnh mẽ nhờ những cơn mưa cần thiết. Bất kể tốc độ tăng trưởng là thế nào và trái được sinh ra trong đời sống chúng ta nhiều hay ít, chúng ta cần mỗi ngày có “nhựa,” tức Đức Thánh Linh, để bảo đảm rằng chúng ta vẫn đang kết nối với Chúa Giê-su.

“Ồ trong Đấng Christ có nghĩa là luôn nhận lãnh Thánh Linh của Ngài, một đời sống hoàn toàn đầu phục để phục vụ Ngài. Kênh giao tiếp giữa con người và Đức Chúa Trời phải luôn được mở. Như nhánh nho không ngừng hút nhựa từ gốc nho sống, cũng vậy chúng ta phải bám chặt lấy Chúa Giê-su, và bởi đức tin nhận từ Ngài sức mạnh và sự trọn lành của chính bản tính Ngài.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 676.

“Làm thế nào nhánh cây khô héo, tách rời lại có thể trở nên một với gốc nho mẹ? Làm thế nào nó có thể dự phần sự sống và sự nuôi dưỡng của gốc nho sống? Chỉ bằng cách được thắp vào cây nho, bằng cách được đưa vào mối quan hệ gần gũi nhất có thể. Từng thớ một, từng mạch một, nhánh nhỏ bám chặt lấy gốc nho ban sự sống cho đến khi sự sống của gốc nho trở nên một với nhánh, và nhánh đâm hoa kết quả giống như cây nho.”—Ellen G. White, Manuscript 67, 1897.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nhìn lại đời sống bạn. Bạn có thể nhận ra những biến cố nào khiến bạn rơi vào tình trạng thuộc linh Lao-đi-xê không? Những biến cố nào đã kéo bạn đến gần Đức Chúa Trời hơn?
2. Bà Ellen G. White nói về việc “luôn luôn nhận lãnh Thánh Linh của Ngài.” Bạn có thường cầu xin Đức Thánh Linh không? Điều gì có thể thay đổi nếu bạn nhận lãnh Đức Thánh Linh mỗi ngày?
3. Điều gì có thể thay đổi nếu chúng ta, với tư cách là Hội Thánh, cầu xin Đức Thánh Linh cách sốt sắng hơn và thường xuyên hơn?
4. Hãy thẳng thắn—thậm chí đau đớn—với chính mình về mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời. Bạn cần đưa ra những lựa chọn có ý thức nào để có được sự gần gũi với Ngài, sự gần gũi như Ngài mong muốn nhưng bạn lại đang ngăn trở?